

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Marandici Nicolae în numele inculpaților Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Prisecari Zinaida XXX, născută la XXX, originară din XXX;

Prisecari Diana XXX, născută la XXX, originară și domiciliată în XXX;

și

Ibrian Sorin XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.07.2016 pînă la 15.09.2017;

Instanța de apel de la 04.08.2017 pînă la 24.01.2018;

Instanța de recurs de la 18.04.2018 pînă la 23.05.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 septembrie 2017:
  - **Prisecari Zinaida XXX**, a fost declarată vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții în activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele RM, pe un termen de 2 ani.
  - **Prisecari Diana XXX**, a fost declarată vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Codul penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții în activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele RM, pe un termen de 2 ani.
  - **Ibrian Sorin XXX**, a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. 2 lit. d) Codul penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții în activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele RM, pe un termen de 2 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral înaintată de partea vătămată Elena Drumea, cu încasarea din contul lui Prisecari Zinaida în beneficiul lui Elerna Drumea a sumei de 5 000 lei, iar de la Prisecari Diana XXX și Ibrian Sorin XXX în mod solidar suma de 5000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la începutul lunii iunie anul 2012, Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin, Prisecari Diana și o persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza, acționînd de comun acord, aflîndu-se în or.

Nisporeni, au recrutat-o pe cet. Drumea Elena în scop de profit, intenționat, urmărind scopul traficului de ființe umane, în scop de cerșetorie, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, exprimată din punct de vedere al supraviețuirii sociale, care îi afectau - consimțământul.

Ulterior, în aceeași perioadă de timp, obținând acordul viciat al victimei Elena Drumea, în vederea atingerii scopului său infracțional, persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza, care acționa împreună și de comun acord cu împreună cu Prisecari Zinaida, Prisecari Diana, Ibrian Sorin, împreună cu victima Elena Drumea au plecat la Secția de pașapoarte din or. Nisporeni, unde i-au perfectat pe numele ultimei un pașaport pentru străinătate, cheltuielile fiind suportate de către persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza. După primirea pașaportului persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza, care acționa împreună și de comun acord împreună cu Prisecari Zinaida, Prisecari Diana, Ibrian Sorin, urmărind scopul realizării în continuare a intențiilor sale infracționale privind exploatarea prin cerșetorie a victimei Elena Drumea, a procurat bilete la tren cu ruta Chișinău - Moscova și împreună cu victima Drumea Elena au plecat în orașul Moscova. Ajungând la locul de destinație persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza, care acționa împreună și de comun acord cu Prisecari Zinaida, Prisecari Diana, Ibrian Sorin, în vederea atingerii scopului de exploatare prin cerșit, a sechestrat documentele victimei Drumea Elena, după care a adăpostit-o într-o casă închiriată în regiunea Snighiri, or. Moscova de persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza și a impus-o să cerșească într-o subterană din regiunea Tușina, or. Moscova, Federația Rusă, timp de trei luni. În aceeași perioadă de timp, persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza, care acționa împreună și de comun acord împreună cu Prisecari Zinaida, Prisecari Diana, Ibrian Sorin, solicita și primea de la victima Drumea Elena toți banii câștigați de pe urma practicării cerșetoriei. În continuare, Ibrian Sorin care acționa împreună și de comun acord cu Prisecari Zinaida, Prisecari Diana și persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza, la reîntoarcerea în Republica Moldova a victimei Drumea Elena, i-a refuzat victimei să-i transmită banii obținuți prin cerșit, sub pretextul existenței unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită și proveniența căreia a motivat-o prin suportarea cheltuielilor în legătură cu perfectarea actelor de identitate și transportarea ei în țara de destinație. Ulterior, la începutul lunii februarie 2015, Prisecari Zinaida care acționa împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza, Prisecari Ion, aflându-se în or. Nisporeni, urmărind scopul exploatării pentru cerșetorie, au recrutat-o pe cet. Drumea Elena, abuzând de poziția de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, inclusiv lipsa mijloacelor de întreținere, existența unor datorii la SA „Unite”, lipsa unui loc de trai și a unui loc de muncă, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de obținerea a unui venit. Ulterior, în aceeași perioadă de timp, obținând acordul viciat al victimei Elena Drumea, în vederea atingerii scopului său infracțional, persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza, care acționa împreună și de comun acord cu Prisecari Zinaida, Prisecari Ion, împreună cu victima Elena Drumea au plecat la Secția de pașapoarte din or. Nisporeni, unde i-au perfectat pe numele ultimei un pașaport pentru străinătate, cheltuielile fiind suportate de către persoană în privința căreia a fost disjunsă cauza. La data de 20 martie 2015, cet. Prisecari Ion, care acționa împreună și de comun acord cu Prisecari Zinaida și 2 persoane în privința căreia a fost disjunsă cauza, urmărind scopul realizării în continuare a intențiilor sale infracționale privind exploatarea prin cerșetorie a victimei Elena Drumea, a procurat

bilete la tren cu ruta Chișinău - Moscova și împreună cu Drumea Elena au plecat în or. Moscova, Federația Rusă. Ajungând la locul de destinație în regiunea Snighiri, or. Moscova, cet. Prisecari Ion, care acționa împreună și de comun acord cu Prisecari Zinaida și 2 persoane în privința căreia a fost disjunsă cauza, a sechestrat documentele de la cet. Drumea Elena, a adăpostit-o într-un apartament închiriat de primul și a impus-o să cerșească într-o subterană din regiunea Tușina or. Moscova, Federația Rusă, timp de 9 luni, după care aceasta a revenit în Republica Moldova. În aceiași perioadă de timp, cet. Prisecari Ion, care acționa împreună și de comun acord cu Prisecari Zinaida, și 2 persoane în privința căreia a fost disjunsă cauza, solicita și primea de la victima Drumea Elena toți banii câștigați de pe urma practicării cerșetoriei.

Acțiunile inculpaților Prisecari Zinaida, Prisecari Diana și Ibrian Sorin au fost calificate în baza art. 165 alin.(2) lit. d) Codul penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin cerșit, acțiuni săvârșite prin confiscarea documentelor, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra unei persoane comis de mai multe persoane.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul, a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri în ce privește latura civilă, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de către partea vătămată E. Drumea și de încasat în folosul părții vătămate de la inculpații Ibrian Sorin, Diana Prisecari a câte 10 000 lei, de la inculpata Zinaida Prisecari suma de 20 000 lei. Totodată, de confiscat de la inculpații Ibrian Sorin, Prisecari Diana, în mod solidar, profitul obținut din infracțiune în sumă de 29 625 lei și de la inculpata Prisecari Zinaida - profitul obținut din infracțiune în sumă de 80 355,6 lei.

În motivarea apelului s-a menționat că, confiscarea profiturilor obținute din infracțiuni a devenit unul din obiective centrale al sistemelor de drept penal, urmărindu-se, implicit, reducerea săvârșirii infracțiunilor generatoare de profit. Câștigul financiar a constituit principalul motiv care a stat la baza acțiunilor de organizare a exploatării părții vătămate E.Drumea. Prin urmare, trebuie neutralizate produsele provenite din săvârșirea de infracțiuni și extinse la toate tipurile de bunuri care provin din activități infracționale. Confiscarea bunurilor obținute ilegal țintesc către prevenirea și descurajarea comportamentului infracțional. În asemenea circumstanțe, în temeiul art. 106 Codul penal, este întemeiată solicitarea de a confisca de la inculpații Ibrian Sorin, Prisecari Diana, în mod solidar, profitul obținut din infracțiune, mijloacele financiare rezultate din infracțiunea incriminată: în sumă de 29 625 lei, obținută din următoarele: E.Drumea a fost exploatată prin cerșit în lunile iunie 2012 - august 2012, cu excepția zilelor de luni, în mediu traficantii obțineau în rezultatul exploatării prin cerșit câte 1 000 ruble rusești pe zi, cursul valutar - 0,37505. De asemenea, în baza art. 106 din Codul penal, este întemeiată solicitarea de a confisca de la inculpata Prisecari Zinaida profitul obținut din infracțiune, mijloacele financiare în sumă de 80 355,6 lei, rezultate din infracțiunea incriminată în complicitate cu inculpații Ibrian Sorin, Prisecari Diana și alți învinuiți, în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată, obținută din următoarele: E.Drumea a fost exploatată prin cerșit în lunile iunie 2012 - august 2012, în lunile martie 2015 - noiembrie 2015, cu excepția zilelor de luni, în mediu traficantii obțineau în rezultatul exploatării prin cerșit câte 1 000 ruble rusești pe zi, cursul valutar - 0,3434. De asemenea urmează de încasat integral dauna morală în favoarea părții vătămate or suma admisă de instanța de fond nu este fondată.

3.1. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Marandici Nicolae în numele inculpaților Prisecari Zinaida, Prisecari Diana, Ibrian Sorin, a atacat cu apel, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei, și adoptarea unei hotărâri, prin care: Ibrian Sorin să fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) sau a oricărei alte infracțiuni, iar în privința inculpatelor Prisecari Zinaida și Prisecari Diana reîncadrarea acțiunilor acestora în componența infracțiunii, prevăzută de art. 302 Codul penal și încetarea procesului penal în legătură cu adoptarea Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea apelului s-a invocat că, prin probele acumulate de la Prisecari Zinaida și Prisecari Diana se poate imputa infracțiunea prevăzută de art. 302 Codul penal. Partea vătămată benevol a rugat-o pe Prisecari Zinaida să o ajute să ajungă în Federația Rusă la cerșit. Partea vătămată se deplasa singură, nu era constrânsă.

Drumea Elena anterior a fost la cerșit și persoanele care au ajutat-o au fost condamnate în baza art. 302 Codul penal. Astfel din partea procuraturii se observă duble standarde cu privire la calificarea infracțiunilor respective. După efectuarea recalificării, urmează de a aplica în privința inculpatelor menționate Legea nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia. Referitor la acțiunea civilă, s-a solicitat ca aceasta să fie respinsă din motiv că pe parcursul judecării cauzei penale nu s-a stabilit că Elenei Drumea i-a fost pricinuită vreo pagubă materială sau morală. Mai mult ca atât, la diferite etape a procesului penal Drumea Elena declara că are pretenții materiale față de familia Prisecari în sumă de 12 mii lei, considerând că anume atât bani a câștigat din cerșit și i-a transmis Maiei Adam. Ulterior, în instanța de judecată a declarat că nu știe câți bani a câștigat și nu știe dacă acești bani i-au fost transmiși Zinaidei Prisecari. În instanța de judecată a declarat că pretenții față de Ibrian Sorin nu are, dar consideră ca ori Maia ori familia Prisecari, ori ei împreună îi sunt datori. Nu este clar din ce considerent instanța de fond a ajuns la concluzia de a încasa sumele indicate și cum au fost repartizate, deoarece Drumea a declarat că nu știe exact câți bani a câștigat din cerșit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului și avocatului Marandici Nicolae în numele inculpaților Prisecari Zinaida, Prisecari Diana, Ibrian Sorin cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin și Prisecari Diana au săvârșit infracțiunea imputată lor. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Necăținând la faptul că inculpații Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin și Prisecari Diana vina n-au recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lor în comiterea infracțiunii imputate, și anume: declarațiile părții vătămate Drumea Elena, declarațiile martorilor Ciobanu Ion, Gorceag Lidia, precum și: procesul-verbal din 03.06.2016 de examinare a obiectului (f.d.28 Vol.1); procesele-verbale din 03.06.2016 de examinare a obiectului (f.d.44, 52 Vol.1); procesul-verbal din 05.02.2016 de examinare a obiectului (f.d.71

Vol.1); procesele-verbale din 05.02.2016 de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d.82 Vol.1), prin care Drumea Elena a recunoscut după fotografie persoanele care au exploatat-o prin cerșit și aceștia s-au dovedit a fi Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin, Prisecari Diana; procesul-verbal din 24.06.2016 de examinare a obiectului (f.d. 197 Vol.1) prin care s-au examinat răspunsurile parvenite de la toate băncile comerciale; procesul-verbal din 05.05.2016 de percheziție (f.d.206 Vol.1) efectuat la domiciliul cet. Ibrian Evghenia și procesul-verbal din 11.05.2016 de examinare a obiectelor (f.d.226 Vol.1); procesul-verbal din 05.05.2016 de percheziție (f.d.233 Vol.1) efectuat la domiciliul cet. Prisecari Zinaida și procesul-verbal din 11.05.2016 de examinare a obiectelor; procesul-verbal din 21.06.2016 de confruntare (f.d.72,78 vol.2) efectuată între partea vătămată Drumea Elena și învinuitul Prisecari Zinaida; raportul de evaluare psihologică a Elenei Drumea (f.d. 120 V.2), întocmit de psihologul L.Gorceag de la Centrul de Protecție a victimelor și potențialelor victime ale traficului de ființe umane.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin și Prisecari Diana au comis infracțiunea imputată lor, și că acțiunile lor au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 165 alin. (2) lit. d) Codul penal, *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin cerșit, acțiuni săvârșite prin confiscarea documentelor, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra unei persoane comis de mai multe persoane.*

Referitor la argumentele invocate de avocatul inculpaților, instanța de apel a menționat că, acestea au fost combătute prin sentința primei instanțe, pe care o susține pe deplin.

Cît privește argumentul apărării în privința inculpatelor Prisecari Zinaida și Prisecari Diana cu reîncadrarea acțiunilor din prevederile art. 165 alin. (2) lit. d) Codul penal în art. 302 Codul penal, instanța de apel a menționat că, Elenei Drumea a fost recrutată reieșind din poziția de vulnerabilitate a sa, transportată și adăpostită în Federația Rusă cu scopul să cerșească, fiind confiscat pașaportul părții vătămate.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La caz, motivul infracțiunii respective a fost interesul material al inculpaților. Astfel, părții vătămate Elenei Drumea inițial i s-a perfectat pașaportul pentru deplasare, însă ulterior i s-a retras pașaportul, pentru ca partea vătămată respectivă să fie controlată și anume să-i fie monitorizată deplasarea ca să nu poată să se deplaseze țară permisiunea sau informarea inculpaților. De asemenea, instanța de apel a menționat că, inculpații îi urmăreau inclusiv perioada de ședere a ei (cu referire la prima perioadă de aflare a părții vătămate pe teritoriul Federației Rusiei) și anume perioada permisă de maxim 3 luni. Ulterior, biletul era procurat de ei și i se organiza deplasarea pe teritoriul Republicii Moldova pentru a nu fi încălcat regimul de ședere și drept consecință să nu fie deportată, acțiuni care aveau ca scop trimiterea în repetate rânduri a părții vătămate pentru a cerși. În cazul în care din partea inculpaților avea să aibă un act de binefacere, acțiunile lor nu aveau să fie îndreptate spre monitorizarea sistematică și amănunțită a persoanei respective. Partea vătămată prin acțiunile menționate mai sus într-un final a fost impusă de inculpați să efectueze toate aceste acțiuni. Diferența esențială dintre prevederile art.165 Codul penal și art. 302 Codul penal se manifestă prin vicierea consimțământului și, la caz, prin existența sechestrării pașaportului părții vătămate. Astfel, instanța de apel a menționat că calificarea infracțiunii a fost efectuată corect de instanța de fond.

Totodată, argumentele precum că Ibrian Sorin nu are nici o tangentă se supun criticii, deoarece partea vătămată a menționat că, inclusiv Ibrian Sorin, împreună cu Prisecari Diana profitau de banii pe care ea i le oferea în rezultatul cerșitului. De asemenea, s-a menționat că Ibrian Sorin în repetate rânduri îi comunica precum că ea nu destul a lucrat și astfel nu a întors încă presupusele datorii obținute. De asemenea, instanța de apel a constatat prin informația prezentată cu privire la traversarea frontierei despre plecările și revenirile respectivului inculpat coincide cu aflarea nemijlocită a părții vătămate pe teritoriul Federației Ruse și coincide cu informația relatată de ultima. Instanța de apel a reținut și informațiile prezentate de băncile comerciale care atestă transferuri sistematice efectuate de inculpați. Mai mult, instanța de apel nu a constatat care ar fi motivele ca partea vătămată să depună declarații false. Asemenea motive nu au fost relevate. Faptul că inculpații, aveau o atitudine binevoitoare față de partea vătămată, în acest sens ajutând-o permanent ar lipsi cu certitudine necesitatea că ultima să depună o plângere prin care, cu lux de amănunte, a declarat viceversa.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art.16 alin. (5) Codul penal, infracțiunea săvârșită de către Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin și Prisecari Diana, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave. Circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 Codul penal, nu au fost stabilite. Iar ca circumstanță agravantă s-a reținut prevederile art.77 alin.(1) lit. c) Cod penal. Astfel, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a conchis că inculpații Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin și Prisecari Diana trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin. (2) lit. d) Codul penal i-au fost aplicate corect următoarele pedepse după cum urmează: dnei Prisecari Zinaida pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții în activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele RM pe un termen de 2 ani; dnei Prisecari Diana pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții în activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele RM pe un termen de 2 ani; lui Ibrian Sorin pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții în activitatea legată de transportarea persoanelor peste hotarele RM pe un termen de 2 ani.

Conform art.106 Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a

determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile menționate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă. Instanța de apel a menționat că, pentru aplicarea confiscării speciale este necesar constatarea cu certitudine a valorii bunului, la caz, a sumei exacte obținute în calitate de profit. Din apelul procurorului se deduce o aproximație și sunt introduse niște calcule care nu stabilesc cu certitudine profitul obținut. Or, inclusiv partea vătămată a menționat că suma acordată inculpaților varia. Totodată, transferurile bancare indică la o altă persoană în calitate de expeditor al acestor sume și nu este stabilit care din aceste sume provin din activitatea de cerșit a părții vătămate și care sume au fost expediat cu alt titlu. În aceste circumstanțe Colegiul penal va respinge cerința respectivă inclusiv din faptul pentru a nu fi depășită suma confiscată în colaborare cu infracțiunea săvârșită.

Conform art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reformația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege. Conform art.1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a verificat dacă cuantumul prejudiciului moral este în coraport echitabil cu următoarele circumstanțe: nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată Elena Drumea a suferințelor fizice; vârsta victimei, capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea

uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile. Instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel partea vătămată nu a obiectat mărimea prejudiciului moral stabilit de instanța fond. Instanța de apel a menționat că prejudiciul moral este o prerogativă nemijlocită a părții vătămate. Reieșind din aceste circumstanțe, Instanța de apel a reținut că prima instanță corect și echitabil a stabilit cuantumul prejudiciului moral în cauza respectivă și a încăsat după cum urmează: 1) din contul lui Prisecari Zinaida XXX în beneficiul lui Elerna Drumea a sumei de 5000 lei, 2) de la Prisecari Diana XXX și Ibrian Sorin XXX în mod solidar suma de 5 000 lei.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Marandici Nicolae în numele inculpaților Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia, rejudicarea cauzei, și pronunțarea unei hotărâri, prin care: Ibrian Sorin să fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal sau a oricărei alte infracțiuni, iar în privința inculpaților Prisecari Zinaida și Prisecari Diana să fie reîncadrate acțiunile în prevederile art. 302 Codul penal și încetarea procesului penal în legătură cu adoptarea Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, motivând că, nu este dovedită vina inculpaților în săvârșirea traficului de ființe umane. Totodată, recurentul invocă aceleași motive indicate în cererea de apel (pct. 3.1 din prezenta decizie).

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Marandici Nicolae în numele inculpaților Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida, solicitând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele formulate de recurent, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele motive.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Totodată, se relevă că, potrivit dispoziției art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare în procedura de recurs.

La caz, s-a confirmat că argumentele expuse de partea apărării în cererea de recurs sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, din conținutul cererii se constată că, titularul acesteia, făcând trimitere la erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării lui Ibrian Sorin, iar în privința inculpaților Prisecari Zinaida și Prisecari Diana să fie reîncadrate acțiunile în prevederile art. 302 Codul penal, din motiv că în acțiunile acestora nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane. De asemenea, avocatul indică asupra faptului că, partea acuzării a eșuat să demonstreze prin careva probe pertinente și concludente că inculpații au recrutat și transportat partea vătămată Drumea Elena în or. Moscova, în scopul exploatării prin cerșit.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele aduse de apărător, Colegiul penal constată că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar vinovăția inculpaților a fost dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu de către procuror, prin probele administrate în dosar și cercetate de instanțele de fond.

Astfel, Colegiul menționează că invocarea unor pretinse erori admise de instanța de apel urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu. În speță, recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționează despre faptul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă, de fapt invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și expunerea acestora în partea descriptivă a deciziei.

Colegiul penal respinge, ca nefondate, în această parte alegațiile apărătorului și notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art.6 CEDO, mai mult că apelantul a primit răspuns la toate criticele sale expuse în cererea de apel, care de altfel au fost disputate și la etapa judecării cauzei de către prima instanță.

Deci, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei recurate, aceasta corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care urmează a fi menținută și de instanța de recurs.

În cauza dată, deși partea apărării pledează pentru achitarea lui Ibrian Sorin și în privința inculpaților Prisecari Zinaida și Prisecari Diana să fie reîncadrate acțiunile în prevederile art. 302 Codul penal, totuși vinovăția acestora a fost cu certitudine dovedită prin următoarele mijloace de probă, apreciate la justa lor valoare de către instanțele ierarhic inferioare și anume: declarațiile părții vătămate Drumea Elena, declarațiile martorilor Ciobanu Ion, Gorceag Lidia, precum și: procesul-verbal din

03.06.2016 de examinare a obiectului (f.d.28 Vol.1); procesele-verbale din 03.06.2016 de examinare a obiectului (f.d.44, 52 Vol.1); procesul-verbal din 05.02.2016 de examinare a obiectului (f.d.71 Vol.1); procesele-verbale din 05.02.2016 de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d.82 Vol.1), prin care Drumea Elena a recunoscut după fotografie persoanele care au exploatat-o prin cerșit și aceștia s-au dovedit a fi Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin, Prisecari Diana; procesul-verbal din 24.06.2016 de examinare a obiectului (f.d. 197 Vol.1) prin care s-au examinat răspunsurile parvenite de la toate băncile comerciale; procesul-verbal din 05.05.2016 de percheziție (f.d.206 Vol.1) efectuat la domiciliul cet. Ibrian Evghenia și procesul-verbal din 11.05.2016 de examinare a obiectelor (f.d.226 Vol.1); procesul-verbal din 05.05.2016 de percheziție (f.d.233 Vol.1) efectuat la domiciliul cet. Prisecari Zinaida și procesul-verbal din 11.05.2016 de examinare a obiectelor; procesul-verbal din 21.06.2016 de confruntare (f.d.72,78 vol.2) efectuată între partea vătămată Drumea Elena și învinuitul Prisecari Zinaida; raportul de evaluare psihologică a Elenei Drumea (f.d. 120 V.2), întocmit de psihologul L.Gorceag de la Centrul de Protecție a victimelor și potențialelor victime ale traficului de ființe umane.

Respectiv, atât prima instanță, cât și cea de apel, bazându-se pe aceste probe au statuat că, prin acțiunile întreprinse de inculpații Prisecari Zinaida, Ibrian Sorin și Prisecari Diana au comis infracțiunea imputată lor, și că acțiunile lor au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 165 alin. (2) lit. d) Codul penal, *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin cerșit, acțiuni săvârșite prin confiscarea documentelor, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra unei persoane comis de mai multe persoane.*

În speța dată, prin raportare la dispoziția art. 165 Cod penal, la interpretarea acțiunii de trafic urmează de avut în vedere că prin recrutare în scopul traficului de ființe umane se înțelege atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.165 Cod penal. Prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. Prin cerșit, se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept urmare majorarea activului patrimonial al făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimei.

Or, în cauza deferită judecății, procurorul a demonstrat cu certitudine că toate elementele descrise mai sus au fost realizate prin acțiunile întreprinse de inculpați, iar alegațiile recurentului precum că Ibrian Sorin să fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar acțiunile lui Prisecari Zinaida și Prisecari Diana să fie reîncadrate în prevederile art. 302 Codul penal, deoarece nu a fost element obligatoriu „constrângerea”, sunt vădit nefondate. Ori, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.165 Codul penal se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni (inațiuni) cu caracter alternativ: acțiunea principală și acțiunea sau inacțiunea adiacentă. Acțiunea principală din cadrul infracțiunii respective cunoaște următoarele modalități normative cu caracter alternativ: recrutarea victimei, transportarea victimei, transferul victimei, adăpostirea victimei și primirea victimei. La caz, Colegiul atestă faptul că persoana a fost recrutată reieșind din poziția de vulnerabilitate a sa, transportată și adăpostită în Federația Rusă cu scopul să cerșească, fiind confiscat pașaportul părții vătămate. Latura subiectivă a infracțiunii

specificate se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La caz, motivul infracțiunii respective a fost interesul material al inculpaților. Astfel, părții vătămate Elenei Drumea inițial i s-a perfectat pașaportul pentru deplasare, însă ulterior i s-a retras pașaportul, pentru ca partea vătămată respectivă să fie controlată și anume să-i fie monitorizată deplasarea ca să nu poată să se deplaseze fără permisiunea sau informarea inculpaților. De asemenea, Colegiul penal menționează că inculpații îi urmăreau inclusiv perioada de ședere a ei (cu referire la prima perioadă de aflare a părții vătămate pe teritoriul Federației Rusiei) și anume perioada permisă de maxim 3 luni. Ulterior, biletul era procurat de ei și i se organiza deplasarea pe teritoriul Republicii Moldova pentru a nu fi încălcat regimul de ședere și drept consecință să nu fie deportată, acțiuni care aveau ca scop trimiterea în repetate rânduri a părții vătămate pentru a cerși. În cazul în care din partea inculpaților avea să aibă un act de binefacere, acțiunile lor nu aveau să fie îndreptate spre monitorizarea sistematică și amănunțită a persoanei respective. Partea vătămată prin acțiunile menționate mai sus într-un final a fost impusă de inculpați să efectueze toate aceste acțiuni. Diferența esențială dintre prevederile art.165 Codul penal și art. 302 Codul penal se manifestă prin vicierea consimțământului și, la caz, prin existența sechestrării pașaportului părții vătămate. Astfel, Colegiul penal menționează că calificarea infracțiunii a fost efectuată corect de instanța de fond.

La fel, este greșită opinia apărătorul precum că, la baza condamnării inculpaților instanțele au pus în exclusivitate doar declarațiile părții vătămate, ceea ce nu corespunde realității, întrucât reieșind din partea descriptivă a hotărârilor contestate, se reține că instanțele au descris conținutul fiecărei probe din dosar și au analiza minuțios relevanța acestora pentru cauza dată, ajungând corect la concluzia că acestea sunt de natură să o incrimineze pe Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Pe de altă parte, Colegiul constată că, contrar celor invocate de apărător, precum că partea vătămată a dat declarații contradictorii, or în fapt însăși partea vătămată a venit și a rugat să o ajute să plece în or. Moscova la cerșit, sunt neîntemeiate, or, faptul că inculpații, aveau o atitudine binevoitoare față de partea vătămată, în acest sens ajutînd-o permanent ar lipsi cu certitudine necesitatea că ultima să depună o plîngere prin care, cu lux de amănunte, a declarat viceversa.

Totodată, argumentele precum că Ibrian Sorin nu are nici o tangență se supun criticii, deoarece partea vătămată a menționat că, inclusiv Ibrian Sorin, împreună cu Prisecari Diana profitau de banii pe care ea i le oferea în rezultatul cerșitului. De asemenea, s-a menționat că Ibrian Sorin în repetate rînduri îi comunica precum că ea nu destul a lucrat și astfel nu a întors încă presupusele datorii obținute. De asemenea, Colegiul penal nu a constatat care ar fi motivele ca partea vătămată să depună declarații false.

În general, după cum se învederează din conținutul cererii de recurs, titularul acesteia se focusează preponderent pe critici care țin nemijlocit de chestiunea de apreciere a probelor, afirmând că unele declarații nu au fost apreciate corespunzător, iar alte probe nu sunt de natură să o incrimineze pe inculpată în baza art. 165 Cod penal, totuși față de aceste critici urmează de consemnat că în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate. Din atare considerente, ține exclusiv de competența instanțelor de fond de a se expune asupra probatoriului din dosar și de a-i da o apreciere corespunzătoare acestuia.

Pe de altă parte, Colegiul penal reamintește că aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpaților pentru faptele deduse judecării.

La caz, fiind respectate aceste cerințe, instanțele justificate au statuat că, Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida se fac vinovați de recrutarea și transportarea părții vătămate Drumea Elena în or. Moscova în scopul exploatării de cerșit.

Tot aici, mai urmează de enunțat că, la etapa precedentă de judecare a prezentei cauze, toate chestiunile disputate în procedura de recurs au fost puse în discuție de instanța de apel, respectiv în decizia adoptată se conțin argumentele privitor la netemeinicia criticilor aduse de avocatul Marandici Nicolae în numele inculpaților Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida.

Instanța de recurs se realizează argumentelor expuse în hotărârile judecătorești contestate, totodată, notînd că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul cînd constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatîndu-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărîrilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în speța dată, instanțele de fond rezultînd din ansamblul probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, corect au respins alegațiile părții apărării, deoarece partea acuzării nu a adus suficiente probe pentru a confirma vinovăția acestora.

În consecință, reținînd că nu are niciun fundament legal cererea de recurs întemeiată pe motivele mai sus enunțate, care de altfel nu se circumscriu nici procedurii de recurs ordinar reglementate de art. 420 - 436 Cod de procedură penală, autorul referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul va declara ca inadmisibilă această cerere, pentru că o consideră vădit neîntemeiată.

Așadar, avînd în vedere cele consemnate supra, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă recurentul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecării, astfel neexistînd vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de apărător.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Marandici Nicolae în numele inculpaților Ibrian Sorin, Prisecari Diana și Prisecari Zinaida, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui **Prisecari Zinaida XXX, Prisecari Diana XXX și Ibrian Sorin XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **20 iunie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan